

Avtorica: **Tadeja Kern,**
predsednica društva Bindu

SRCE

vrata do življenja

Srce ni navaden organ.
V duhovnem pomenu je točka v nas,
ki nas povezuje s celotnim stvarstvom.
Da bi razumeli, kaj je, se moramo najprej
izprazniti in odpreti čutenju.
Dokler smo poln kozarec,
v nas ni prostora za nič novega.
Bistvo srca lahko doživimo le
v tišini, stanju brez misli,
do katerega vodi meditacija.

Za sodobnega človeka, ki večinoma deluje iz uma, je morda težko razumeti, da poleg telesa obstaja nekaj, kar živi v njem. Brez tega, čemur pravimo duša, duh ali srce, telo ne more živeti. Človek je edina kreacija, ki ima sposobnost, da hkrati živi v materialnem svetu – svetu telesa in svetu duha. Vendar dušo, duha ali srce lahko spoznamo le skozi doživetje, skozi izkušnjo, ne prek razmišljanja. Da bi doživeli ta prehod in razumeli tudi višje ravni življenja, moramo najprej postati čisti.

Srce se lahko odpre le čistemu človeku

Če iskreno pogledamo vase, kaj hitro ugotovimo, da smo polni različnih strahov, zasnovanih na negativnih mnenjih, sodbah, čustvih. Da bi lahko spoštovali sebe in se začeli ljubiti, moramo najprej počistiti svoj notranji prostor – vse, kar nismo mi, kajti čistost so prva velika vrata do srca.
V dobi razvoja tehnologije smo postali odtujeni ne le drug od drugega, temveč tudi od sebe, pozabili smo se umiriti in raziskati, od kod prihajajo energije, sile, moči, ki vplivajo na naše srce, misli, odprtost.

Dve srci

Ko govorimo o srcu, najprej pomislimo na organ, ki črpa kri, vendar pa je v hermetični mistični religiozni formi srce pojmovano kot žleza, ki se nahaja v bližini srca in predstavlja prehod oziroma vrata, skozi katera prejemamo informacije iz vesolja. To so informacije o našem bistvu, bistvu življenja, zato pravimo, da lahko sebe in življenje zares razumemo šele, ko odpremo srce. Te informacije, ki jih sprejema naše »duhovno« srce, se prek DNK širijo v vsako celico.

Ameriški znanstveniki so nedavno dognali, da obstaja v človeškem DNK poleg zapisa, ki daje osnovo za življenje, tudi prostor, ki so ga poprej imeli za praznega. Zdaj pa so v njem odkrili določen zapis v obliki subtilnih zvokov oziroma vibracij, ki ima svoje sporočilo.

Ko se odpre srce, je človek v trenutku sposoben sprejemati informacije iz kolektivne zavesti vesolja. Ker je prek srca postal povezan s svojim notranjim vodstvom, razume stvari, do katerih razum nima dostopa. To »duhovno« srce si lahko predstavljate kot luč, ki daje svetlobo resničnega znanja.

*Človek je edina kreacija,
ki ima sposobnost, da hkrati
živi v materialnem svetu –
svetu telesa in svetu duha.*

*Ne bojte se, tisti, ki je zares živ,
v resnici neprestano hodi po robu prepada,
pa vendar nikoli ne pade, ker znotraj nas obstaja program,
ki varuje vse mogoče norosti, če se zares prepustimo.*

Esenca, ključna za polno življenje

Lobanja novorojenčka je v predelu točke, imenovane fontanela, mehka. Zakaj? Ker z rojstvom hkrati prejmemo esenco življenja – naravni program, po katerem poteka naš razvoj. Za to, da te informacije lažje tečejo skozi otrokove možgane v srce, je na začetku vrh njegove lobanje mehak. Obdobje razvoja esence, ki poteka v desni možganski polovici in ga zaznamuje doživljanje, se zaključi med tretjim in petim letom starosti. Potem se zgodi začetek razvoja osebnosti – proces učenja, ki spada v levo možgansko polovico. Človeški um je razdeljen na dve hemisferi. Leva misli, je logična, medtem ko desna ljubi, je intuitivna in nelogična.

Po relativno kratkem razvojnem obdobju esence vstopimo v dolgo obdobje razvoja osebnosti, razvoj leve hemisfere, v kateri so različne identitete in v kateri se shranjujejo zunanje znanje in izkušnje. Naše življenje se začne odvijati na osnovi spomina, shranjenega v levi hemisferi, in identifikacij z »jaz sem«.

Z razvojem »jaz sem« postanemo nekdo, ki nekaj ve, ki je nečesa sposoben, ki nekaj ima ... Tako se v nekem trenutku svojega življenja znajdemo na točki, ko smo zelo izobraženi, spoštovani, materialno situirani, vendar nam vseeno nekaj manjka. Za srečno in polno življenje moramo živeti tudi svoje notranje življenje, ki se odvija v desni hemisferi in je povezano z našo esenco, dušo ali zavestjo.

Zavest je usidrana v globinah našega srca

To, kar nam omogoča naše izjemne sposobnosti, je zavest, globoko usidrana v globinah našega srca, ne v možganih. Zavest je bistvo celotne kreacije, zavest preprosto pomeni biti. Čeprav je zavest v jedru kreacije, se je večinoma ne zavedamo. Koliko ljudi se zares zaveda svojega obstoja, koliko jih čuti strast ob zavedanju, da so, da obstajajo?

Človek je spoj zavesti in fizičnega telesa. Zavest se udejanja v materiji, zato nas zgolj istovetenje s fizičnim

odtujuje od samega sebe. Ta zavest nam omogoča, da lahko opazujemo vse, kar nismo – svoja čustva, misli, um. Šele ko odvržemo vse, kar nismo, lahko spoznamo svoje bistvo. Zavest je naše bistvo, sebstvo, to, kar smo. Ta zavest je vir resnice, našega notranjega znanja, ki je po svoji naravi objektivno.

Tisti, ki se prepozna kot zavest, doseže osvoboditev, ki je cilj vsakega duhovnega iskalca. Zavedati se svoje zavesti, svojega zavedanja, preprosto pomeni strastno obstajati, občutiti živost življenja v vsaki pori svojega telesa.

Hrepenenje

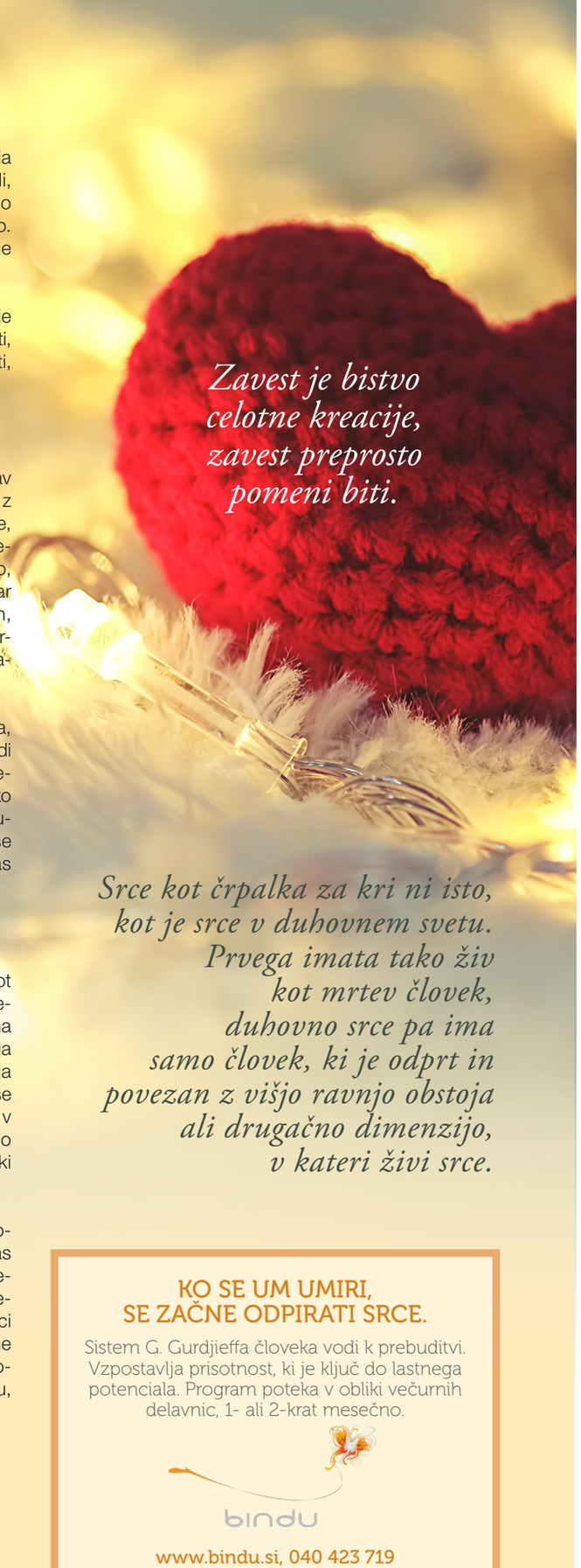
Pozabili smo, da to, kar iščemo zunaj sebe, pravzaprav nosimo v svojem programu, ki smo ga na svet prinesli z rojstvom. To, po čemer vsi hrepenimo, je odnos do sebe, sočloveka, vsega živega, ki se imenuje ljubezen. Ne imenuje se sovraštvo niti biti boljši, ljubezen pomeni biti to, kar si. Ne moremo biti nekdo drug, lahko smo le to, kar smo. Lahko se naučimo določenih obrazcev, veščin, vlog, ampak to še vedno ne pomeni, da smo lahko karkoli drugega, kot to, kar smo. To kar smo, je naša notranja skrivnost, skrivnost srca.

Vsakdo pozna trenutke, ko v sebi začuti nekaj prijetnega, ko v notranjosti in okrog nas nekaj zatrepeta in se zgodi nekaj, kar v trenutku spremeni naše stanje, da postanemo srečni, igrivi, nasmejani, naenkrat imamo neznansko veliko energije, s katero ne vemo, kaj bi; zgodi se trenutek, ko v sebi začutimo polnost – živost življenja. Ste se kdaj vprašali, kaj je to, kar se pretaka skozi nas in nas dela žive, kaj je naša esenca?

Prepustiti se

Bistvo življenja lahko najdemo le znotraj srca. Srce kot črpalka za kri ni isto, kot je srce v duhovnem svetu. Prvega imata tako živ kot mrtev človek, duhovno srce pa ima samo človek, ki je odprt in povezan z višjo ravnjo obstoja ali drugačno dimenzijo, v kateri živi srce. To je dimenzija ljubezni, o kateri so govorili naši praprastarši, ki so bili še odprti in so čutili. Tudi mi moramo najti način, kako priti v stik z dušo, duhom oziroma s srcem. Dokler ne gremo skozi srce, je nemogoče razumeti, o čem govorijo mistiki in pesniki, ko pišejo o božanski ali kozmični ljubezni.

Če želimo spoznati ljubezen, se moramo odpreti. Iti globoko vase, ponikniti v srce. Ugotoviti, zakaj boli, ko nas nekdo prizadene. Iti še globlje in globlje, dokler ne najdemo vibracije, ki je tako močna, da nas neustavljivo potegne v življenje. Ne bojte se, tisti, ki je zares živ, v resnici neprestano hodi po robu prepada, pa vendar nikoli ne pade, ker znotraj nas obstaja program, ki varuje vse mogoče norosti, če se zares prepustimo. K temu spominu, ki ga nosimo v sebi, se moramo znova vrniti!

Zavest je bistvo celotne kreacije, zavest preprosto pomeni biti.

Srce kot črpalka za kri ni isto, kot je srce v duhovnem svetu. Prvega imata tako živ kot mrtev človek, duhovno srce pa ima samo človek, ki je odprt in povezan z višjo ravnjo obstoja ali drugačno dimenzijo, v kateri živi srce.

KO SE UM UMIRI,
SE ZAČNE ODPIRATI SRCE.

Sistem G. Gurdjieffa človeka vodi k prebuditvi. Vzpostavlja prisotnost, ki je ključ do lastnega potenciala. Program poteka v obliki večurnih delavnic, 1- ali 2-krat mesečno.

bindu

www.bindu.si, 040 423 719

Ahimsa – Joga nas spodbuja, da se učimo nenasilja do sebe in drugih

Ena izmed jogijskih suter (sutre so prvi jogijski zapisi) govori o tem, da ko praktikant joge ozavesti in živi nenasilnost (ahimsa), so končani sovražni odnosi z ljudmi, ki živijo okrog njega.

Avtorica: *Monika Pekošak, mednarodno certificirana učiteljica joge, registrirana v Joga zvezi Slovenije, bioterapevtka po metodi karmične diagnostike*

Ahimsa ali nenasilje prinaša mir v odnos do sebe in drugih. Tisti, ki občutijo notranji mir, mir v povezanosti z drugimi osebami, ne oddajajo agresije. Tako je tudi več ne prejemajo. Ta proces steče samodejno in ga začuti vsak, ki se nahaja ob nenasilni osebi. Velikokrat se zato zelo dobro počutimo v bližini duhovnih učiteljev, saj ob njih občutimo mir, če so ti resnično notranje mirni in ne delujejo samo skozi besede.